EXPERIMENTUL FRANCK-HERTZ CU TUB DE NEON

1. Scopul lucrarii

Experimentul Franck-Hertz reprezintă o demonstraţie practică importantă a existenţei în atom a stărilor discrete de energie aşa cum au fost ele postulate de modelul lui Bohr. În plus, permite măsurarea directă a energiei absorbite de atomul de neon pentru a efectua o tranziţie de pe nivelul fundamental pe o stare excitată.

Prin această lucrare ne propunem:

- să înregistrăm o curbă de tip Franck-Hertz pentru neon;
- să măsurăm cantitatea de energie absorbită de atomi în urma ciocnirilor inelastice cu electronii;
- să interpretăm rezultatele obținute în termeni de energie absorbită de atomii de neon la tranziția de pe nivelul fundamental pe un nivel de energie excitat;
- să identificăm ce nivele de energie sunt implicate în obţinerea curbei Franck-Hertz pentru neon.

2. Teoria lucrarii

Experimentul Franck-Hertz este considerat a fi unul dintre cele mai importante experimente clasice ce confirmă teoria cuantică. Prin acest experiment, James Franck şi Gustav Hertz demonstrează existenţa nivelelor de energie discrete din atom aşa cum au fost ele postulate în modelul Bohr. Rezultatele experimentului arată că atomii pot absorbi energie numai în cantităţi discrete indiferent de modul de transfer al acesteia (prin excitare optică sau ciocniri mecanice) realizând astfel trecerea de pe un nivel de energie joasă pe un nivel de energie superioară. În experimentul original [3] autorii folosesc un tub cu vapori de mercur la presiune joasă în care atomii de mercur sunt excitaţi în urma interacţiei cu electroni acceleraţi. Ideea acestor experienţe este următoarea: atomii sau moleculele unui gaz dintr-un tub de

descărcare de presiune joasă sunt bombardaţi cu electroni. Se studiază distribuţia vitezelor electronilor înainte şi după ciocnire. Dacă ciocnirile sunt elastice, distribuţia vitezelor nu se schimbă în urma cionirilor; dimpotrivă, în cazul ciocnirilor inelastice, o parte din electroni îşi pierd energia, cedând-o atomilor cu care s-au ciocnit şi distribuţia vitezelor electronilor se modifică.

Aceasta lucrare studiază varianta modificată a experimentului Franck-Hertz, în care atomii de

mercur sunt înlocuiți cu atomi de neon. Într-un tub de sticlă cu neon la presiune joasă, menţinut la temperatură constantă, sunt acceleraţi electronii emişi de catod.. Acesta este format dintr-un tub umplut cu neon la presiune joasă şi un set de 4 electrozi planari. Electronii sunt emişi de catodul C şi puşi în mişcare prin potenţialul pozitiv U3 al grilei G1 aflată în imediata vecinătate a catodului.

3. Rezultate

n	~	1	2	3	4	5
U ¹ ₁		18.97	35.79	53.13	71.69	88.52
U ² ₁		18.55	36.14	53.16	71.81	89.98
U ³ ₁		18.89	35.94	53.98	71.74	89.89
U ⁴ ₁		19.04	35.77	53.11	71.77	90.11
U ⁵ ₁		18.97	35.79	53.21	71.77	89.84
U ⁶ ₁		18.94	35.67	53.18	71.24	90.03
n		1	2	3	4	5
U1med		18.8933333	35.85	53.295	71.67	89.7283333
sigma U1		0.17511901	0.16625282	0.33744629	0.21438284	0.59978052
delta U1			16.9566667	17.445	18.375	18.0583333
E= 17.749	eV	olt =28.43691	* 10 ⁻¹⁹ J			
16.79 < 17.79 < 18.3						

